

Terra d'arbres

Vells ponts de pedra,
el vent s'escola pels ulls.
Qui els camina?

Un rere l'altre
els folls eucaliptus van
vora un riu ocult.

Cec i de plantes
ple, un pou dorm silencis.
Ningú l'observa.

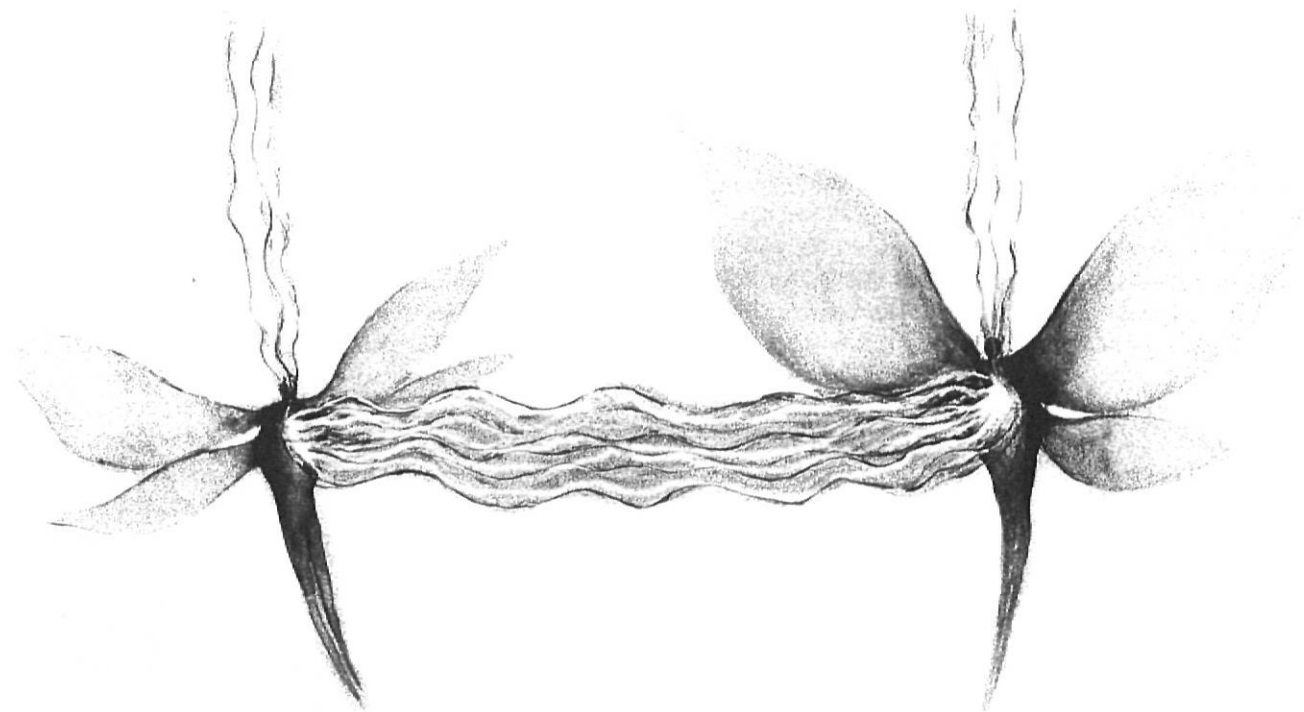
Cercle, rodona,
gir, eterna tornada.
Al centre, l'aigua.

Ix de les portes
l'olor a humitat i pols
d'antigues vides.

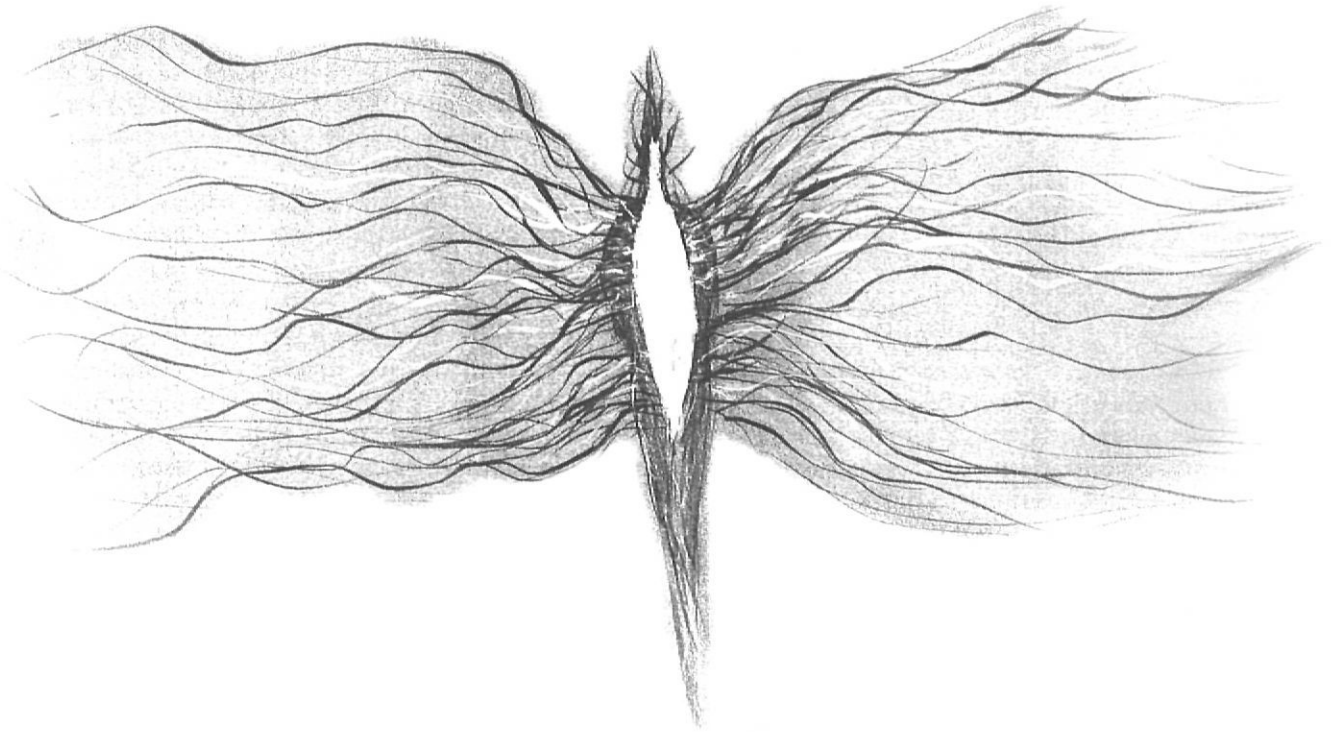
Cridòria de nens,
juguesques en nits d'estiu.
Parlen els adults.

Camines perdut,
roder, amarat, feixuc.
El vent et lladra.

Intransitada,
solitària ombra.
Tenebra d'arbres.

..... **Antoni Defez i Martín**

Entercs i rígids,
els resistents fets d'abans,
dedins del terra.

Hi avances i vas
descobrint a poc a poc
a ser ja ningú.

Diries que res
no els importés als grills
sommàmbuls de nit.

Solsides parets:
transcorre el temps com un crit
devastant els murs.

Immòbil l'aire,
densa respiració:
l'espessa fosca.

MU diu buidor,
silenci, l'impensable.
MA diu aigua.